

عنوان مقاله:

مدلسازی مطلوبیت زیستگاه گونه قوچ و میش اورپال *Ovis vignei* با استفاده از روش ماکزیمم آنتروپی در شرق ایران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهشید حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد

آریتا فراشی - استادیار دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد

محمد صادق فرهادی نیا - دانشجوی دکتری محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

علی خانی - کارشناس اداره کل حفاظت محیط زیست خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

قوچ و میش اورپال از راسته زوج سمان و در رده حفاظتی آسیب پذیر می باشد و از طعمه های موردعلاقه پلنگ ایرانی است. مناطق کوهستانی و تپه ماهوره ای شرق ایران از مهمترین زیستگاه های این گونه به شمار می روند اما امروزه به علت تغییرات کاربری اراضی و از بین رفتن زیستگاه ها و همچنین شکار بیرویه این گونه تعداد آنها در اغلب نقاط کاهش چشمگیری داشته است لذا حفظ و نگهداری از این گونه بایستی در دستورکار برنامه ریزان و مدیران حیات وحش قرارگیرد. این پژوهش با هدف بررسی عوامل موثر بر توزیع و حضور گونه ی قوچ و میش اورپال و تعیین زیستگاه های مطلوب آن در شرق ایران با استفاده از روش MaxEnt انجام شده است. 15 متغیر زیستگاهی برای مدلسازی زیستگاه این گونه در سطح سه استان خراسان شمالی، رضوی و جنوبی مورد بررسی قرار گرفت و متغیرهای ارتفاع از سطح دریا، فاصله از مناطق حفاظت شده ، فاصله از اراضی کشاورزی دیم عنوان مهمترین عوامل موثر در توزیع این گونه شناخته شد.

کلمات کلیدی:

مدلسازی زیستگاه، بیشینه آنتروپی، قوچ و میش، Maxent

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689553>

